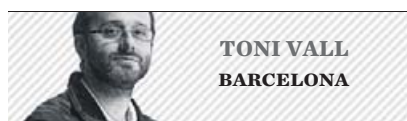

SANT JORDI 2017

AMB ULLS D'ESTRANGER

Un grapat de 'lovely',
'beautiful' i 'Wonder'TONI VALL
BARCELONA

“Bonica, sí, sens dubte d’una bellesa sublim, una rossa esvelta, de metre vuitanta, amb unes cames llargues i esplèndides i els canells menuts. [...] No estaves pas mirant un objecte remot de l’esplendor femenina, estaves parlant amb un subjecte humà, vivent, que respirava”. Des que vaig llegir aquest fragment de *Diari d’hivern*, en què el seu marit la descriu amb unes paraules tan boniques, que tenia ganes de veure Siri Hustvedt en persona. No mencionar el nom de l’autor d’aquestes línies forma part intangible de l’esperit –no ser “la dona de”– del seu llibre *Les dones que miren els homes que miren les dones*, un conjunt d’assajos en què el món femení té un pes molt rellevant.

Hustvedt és una de les firmes internacionals que enguany visiten Barcelona el 23 d’abril. Ve de gust saber quina és la seva mirada, si veuen satisfetes les expectatives i connecten amb les essències de la festa. Abans de trobar-me amb ella, començo el matí visitant Petros Màrkari a la carpa d’Abacus. Seu al costat de Valerio Massimo Manfredi. Tots dos han arribat quinze minuts abans de l’hora i ja tenen cua que els espera. “Ho arreglarem això?”, li pregunten un parell de persones a l’escriptor grec, conscients que la

seva veu literària sobre la crisi econòmica és substancial i escoltada. Respon amb poques paraules però amb un somriure quasi perenne als llavis. “Els seus llibres són intemporals”, sento a la cua, i quasi al mateix temps Manfredi li comenta a un lector que el llibre antic que li ha portat per firmar és “el llibre d’una vida”. Ja se sap que el temps, de la manera que sigui, és sempre a totes les obres d’art.

A la Fnac R.J. Palacio firma exemplars de *Wonder* i Sarah Lark de la seva Tetralogia del Foc, culminada amb *Una promesa a la fi del món*. Lark està contenta, fa dos anys ja va venir i ara repeteix: “Quina festa tan magnífica. M’he fet addicta a Sant Jordi!” Palacio està molt més enfeïnada i no té gaire temps per distreure’s, però, cap problema, la seva editora en català, Isabel Martí, li reduplica l’entusiasme: “L’àngel de *Wonder* no és només literari, és ella mateixa! És tan amable, tan natural i tan poc comedianta!”

A l’entrada de la carpa de la Central topo amb Donna Leon, que contempla meravellada les gràcies d’un gos a qui estan acariciant. La salutació es queda flipada amb la meua camisa de guineus: “*Oh, foxes, beautiful!*” Li explico que me la van portar els Reis i ella contraataca amb una camisa d’insectes que li encanta però que ja es va posar ahir i no era qüestió de repetir. Amb tants animals no sé si preguntar-li sobre el cocodril

Coneguts
A Petros Màrkari li pregunten sobre la crisi: “Ho arreglarem això?”

Entesos
“Tots els que venen coneixen bé els meus llibres”, diu Hustvedt

Siri Hustvedt estava sorpresa perquè els lectors que li demanaven una firma coneixien la seva obra. FRANCECS MELCION

que li agradaria que es mengés els turistes de la seva estimada Venècia. Em fa gràcia llegir a les llistes de firmes que Paul Preston –que seu una mica més enllà de Leon– firmarà exemplars de tota la seva obra. Un lector s’ho pren al peu de la lletra i li porta quatre llibres diferents de la seva biblioteca.

Esquivant un segurata molt antipàtic arribo finalment darrere de Siri Hustvedt i veig a pocs centímetres el cabell ros i l’altura prominent tan

ben descrits pel seu marit. Com que ara quasi totes les firmes van acompanyades d’una foto amb el mòbil, ella s’hi aboca amb diligència i quasi es penja del coll dels lectors. Està molt contenta amb el seu primer Sant Jordi: “És preciós perquè totes les persones que venen coneixen bé els meus llibres. Ningú ve per casualitat i això és molt emocionant”. Dos lovely durant una conversa de cinc minuts, uns lovely humans, vivents, que respiren. —